

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4870/2550

นางวัลภา สุทธิเมธากร ในฐานะผู้จัดการมรดกของ นายพิสุทธิ สุทธิเมธากรโจทก์ นางกานดา คาลเคนผู้ร้อง
นางสาวหรือนางฉัตติมา คาลเคนจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 806, ป.วิ.พ. มาตรา 288, ป.วิ.พ. มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดอ้างว่า ที่ดินพิพาทเป็นของผู้ร้องโดยได้รับการยกให้จาก
มารดาของผู้ร้อง แต่เนื่องจากสามีของผู้ร้องเป็นคนต่างด้าวจึงใส่ชื่อจำเลยใน
หนังสือรับรองการทำประโยชน์ของที่ดินพิพาทแทนผู้ร้อง ผู้ร้องไม่ทราบเรื่องที่จำเลยนำที่ดิน
พิพาทไปจำนองแก่สามีของโจทก์กรณีตามคำร้องขอของผู้ร้องดังกล่าวถึงหากจะเป็นความจริงก็
เป็นเรื่องที่ผู้ร้องซึ่งเป็นตัวการไม่เปิดเผยซื้อขายยอมให้จำเลยผู้เป็นตัวแทนทำการออกหน้าเป็นตัวการ
ว่าเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท เมื่อจำเลยนำที่ดินพิพาทไปจำนองแก่สามีของโจทก์และ
ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าสามีของโจทก์ได้ทราบเรื่องระหว่างผู้ร้องกับจำเลยดังกล่าว ผู้ร้องจึงหาอาจ
ทำให้เสื่อมเสียแก่สิทธิของสามีของโจทก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มีต่อจำเลยผู้เป็นตัวแทนและ
ชวนชวยได้สิทธิมาก่อนที่จะรู้ว่าจำเลยเป็นตัวแทนของผู้ร้องหรือไม่ ตามป.พ.พ. มาตรา 806 โจทก์
ในฐานะผู้จัดการมรดกของสามีย่อมมีสิทธิฟ้องบังคับจำนองที่ดินพิพาทได้ ผู้ร้องไม่มีสิทธิขอให้
ปล่อยทรัพย์สินที่ยึด ปัญหาว่า ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดตาม ป.วิ.พ. มาตรา 288
หรือไม่ เป็นเรื่องอำนาจฟ้องซึ่งเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของ
ประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็หยิบยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามป.วิ.พ. มาตรา 142
(5) ประกอบมาตรา 246 และมาตรา 247

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายพิสุทธิฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้และไถ่ถอน
จำนองที่ดินพิพาทตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 835 ซึ่งจำเลยนำมาจำนอง
แก่นายพิสุทธิสามีของโจทก์ ต่อมาโจทก์และจำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันโดย
จำเลยยอมชำระเงินจำนวน 5,750,000 บาท แก่โจทก์ ตกลงผ่อนชำระเดือนละไม่ต่ำกว่า 100,000
บาท ทุกวันที่ 7 ของเดือน เริ่มชำระเดือนแรกวันที่ 7 ธันวาคม 2543 และจะชำระให้เสร็จสิ้นภายใน
12 เดือน นับแต่วันทำสัญญาประนีประนอมยอมความหากผิดนัดงวดใดงวดหนึ่งถือว่าผิดนัด
ทั้งหมดยินยอมให้โจทก์บังคับคดีจากต้นเงินจำนวน 6,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ
7.5 ต่อปี จนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ยึดที่ดินพิพาทออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์
จนครบ ศาลชั้นต้นพิพากษาตามยอมแต่จำเลยผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์ขอให้
บังคับคดี เจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินพิพาทพร้อมสิ่งปลูกสร้างเพื่อขายทอดตลาดชำระหนี้ ผู้ร้อง
ยื่นคำร้องขอว่า ที่ดินพิพาทพร้อมสิ่งปลูกสร้างเป็นของผู้ร้องโดยนางนงมารดาของผู้ร้องยกให้เมื่อ
ปี 2527 แต่เนื่องจากสามีของผู้ร้องเป็นคนต่างด้าวจึงใส่ชื่อจำเลยใน
หนังสือรับรองการทำประโยชน์แทนผู้ร้อง ผู้ร้องไม่ทราบเรื่องที่จำเลยนำที่ดินพิพาทไปจำนองแก่
นายพิสุทธิ ขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึด โจทก์ให้การว่า นางนงยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยและจำเลยได้
เข้าครอบครองทำประโยชน์ที่ดินพิพาทตลอดมา ผู้ร้องไม่มีสิทธิร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดขอให้

ยกคำร้องขอ ศาลชั้นต้นพิพากษายกคำร้องขอให้ผู้ร้องใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดคือที่ดินพิพาทโดยอ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นของผู้ร้องโดยได้รับการยกให้จากมารดาของผู้ร้องแต่เนื่องจากสามีของผู้ร้องเป็นคนต่างด้าวจึงใส่ชื่อจำเลยในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ของที่ดินพิพาทแทนผู้ร้อง ผู้ร้องไม่ทราบเรื่องที่จำเลยนำที่ดินพิพาทไปจำนองแก่สามีของโจทก์ กรณีตามคำร้องขอของผู้ร้องดังกล่าวถึงหากจะเป็นความจริงก็เป็นเรื่องที่ผู้ร้องซึ่งเป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อยอมให้จำเลยผู้เป็นตัวแทนทำการออกหน้าเป็นตัวการว่าเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท เมื่อจำเลยนำที่ดินพิพาทไปจำนองแก่สามีของโจทก์และข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าสามีของโจทก์ได้ทราบเรื่องระหว่างผู้ร้องกับจำเลยดังกล่าว ผู้ร้องจึงหาอาจทำให้เสื่อมเสียแก่สิทธิของสามีของโจทก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มีต่อจำเลยผู้เป็นตัวแทนและชวนชวายเป็นได้สิทธิมาก่อนที่จะรู้ว่าจำเลยเป็นตัวแทนของผู้ร้องได้ไม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 806 โจทก์ในฐานะผู้จัดการมรดกของสามีย่อมมีสิทธิฟ้องบังคับจำนองที่ดินพิพาทได้ ผู้ร้องไม่มีสิทธิขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึด ปัญหาว่าผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 288 หรือไม่ เป็นเรื่องอำนาจฟ้องซึ่งเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็หยิบยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 (5) ประกอบมาตรา 246 และมาตรา 247 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

วีระชาติ เอี่ยมประไพ · เรวัตร อิศราภรณ์ · ประทีป เฉลิมภัทรกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4870/2550>